

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 61. Fra et af klima- og energiministeren fastsat tidspunkt har enhver elforbruger her i landet pligt til at erhverve VE-beviser. Klima- og energiministeren fastsætter efter forelæggelse for det i § 3 nævnte udvalg årligt det antal VE-beviser, som enhver elforbruger som minimum skal erhverve. Købsforpligtelsen fastsættes ensartet for alle elforbrugere som en pligt til at erhverve en bestemt andel VE-beviser i forhold til elforbruget.

Stk. 2. Klima- og energiministeren nedsætter købsforpligtelsen efter stk. 1 i de tilfælde, hvor det viser sig umuligt at opfylde denne.

§ 62. De forsyningspligtige virksomheder er ansvarlige for varetagelsen af købsforpligtelsen efter § 61 for deres kunder.

Stk. 2. Forbrugere med en anden leverandør end den forsyningspligtige virksomhed kan selv varetage deres købsforpligtelse eller anmode den forsyningspligtige virksomhed i det pågældende forsyningsområde om at indkøbe VE-beviser på deres vegne.

Stk. 3. Klima- og energiministeren fastsætter regler for, hvornår og hvordan opfyldelsen af købsforpligtelsen skal dokumenteres.

§ 63. Ved manglende opfyldelse af købsforpligtelsen efter § 61 betales 27 øre for hver kWh, som den forpligtede efter § 62 skulle have købt VE-beviser for. Beløbet betales til statskassen.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om betaling og inddrivelse af det i stk. 1 nævnte beløb, herunder at beløbet opkræves af de kollektive elforsyningsvirksomheder. Der er udpantningsret for beløbet.

§ 64. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om betingelser og tidsfrister for elproducenters fravalg af pristillæg og andre ydelser efter §§ 56-58 b og § 59 a, stk. 1. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at elproducenter skal betale nødvendige omkostninger forbundet med fravalg af de nævnte pristillæg m.v.

Stk. 2. Pristillæg efter § 56 e kan ikke genoptages efter fravalget.

36. I § 64, stk. 1, ændres »§§ 56-58b« til: »§§ 58, 58 a og 58 b«, og § 64, stk. 2, ophæves.